

TORVSTRØETS ANVENDELSE I HESTESTALDEN

FRIT BEARBEIDET I UTDRAK AV: „OM TORFSTRØ“

AV DR. HJALMAR VON FEILITZEN OG KULTURINGENIØR AND. BAUMAN

I HESTESTALDEN kan man enten strø hver dag med en mindre mængde torvstrø og derover utbrede halm eller ogsaa lave et fuldstændig leie av torvstrø, som man lar hesterne staa paa.

I det sidste tilfælde anbefales det at gjøre torvstrølaget 10—15 cm. tykt. Derved medgaar pr. spiltoug ca. 75 kg. torvstrø, som pleier at bli liggende omkr. 4 ukers tid. Det som blir vaadt borttages og erstattes med strø fra spiltougets forreste del, som da tilsættes friskt strø, hvorefter laget utjevnes. De faste ekskrementer borttages ofte, saaat de ikke blir nedtrampet i leiet. Pr. dag beregnes der at medgaa omkring 2,5 kg. torvstrø. Mængden beror dog paa strøets beskaffenhet, og hvor man ikke anvender leie, men kun strør for hver dag sammen med halm, tør tilgangen kunne gaa ned til 1—2 kg. pr. hest.

Ved større kavaleristalder i Tyskland har man i stor utstrækning og med fordel anvendt torvstrø. Den fordom, man har hat mot dette strømateriale som følge av dets mindre tiltalende utseende, er ved bruken meget snart forsvundet.

Saaledes har man blandt andet anmerket, at hesternes røkt skulle bli meget besværligere, men dette har ikke vist sig at være tilfælde, naar man blot paaser, at strøet er frit for muld, som kan fæste sig i huden og bevirke kløe.

For hesternes hover har det myke torvstrøleie vist sig meget fordelagtig, og ifølge enstemmige uttalelser fra tyske veterinærer forekommer ikke saa ofte hovsygdomme, naar torvstrø anvendes, naturligvis under forutsætning av, at strøet tilstrækkelig ofte ombyttes.

Den bekjendte hestekjender *C. G. Wrangel* uttaler i sin: »Handbok i hästkänedom« (1906) om torvstrø blandt andet følgende: »Det dannar et særdeles mykt og elastisk leie; spises ikke av hesterne; selv lysfarvede hester holder sig ualmindelig rene; det er mindre ildsfarlig end halm og dæmper lyden av hestetrampingen. Mot samme kan kun bemerkes, at det fæster sig ved hoverne og i fugtig, uren tilstand har en ufordelagtig indvirkning paa hoven. Denne ulempe undvikes imidlertid med lethed, hvis man dækker torvstrøet med et tyndt lag halm. Skulle dette av en eller anden grund ikke kunne besørges, faar hesteskötteren en gang imellem fjerne den torv, som har fæstet sig til hoven. Forøvrig har man i de tyske kavaleri- og artilleristalder ved samvittighetsfuldt utarbeidede statistiske tabeller bevist, at antallet av hovsygdommer var 30 % lavere, hvor torvstrø anvendtes, end i stalder, hvor hesterne stod paa halm«.